

1994'ün Ocak ayında "Kronografya" adı altında bir entalasyon sergiledim. Projenin ana malzemesini altmış adet 1950-53 yıllarına ait Radyo dergilerinin kapaklarından büyütlerek çekilmiş renkli fotokopiler teskil ediyordu. Artık son yıllarını yaşamakta olduğumuz yüzyılın tam ortasına, bir kronografin nesnel tadım taşıyarak yaklaşmaya çalışıyordum bu işinde. Oysa malzememle aramda başka boyutla bir bağlantı vardı. Bu dergilerin her biri Gazeteci-Radyocu babam Hikmet Münir Ercioğlu'nun birer yazısını içeriyor, sayfalarda yer alan Radyo sanatçılarına ait tanıdık yüzlerin fotoğrafları, onların yaşadıkları zamanın davranış biçimlerini yansıtan oturma, duruşlar

##

"Zamanlar olduđu gibi" bölümünü
teskil etmesi gerektiğine karar verdim.

"İkinci bölüm" Renklendirilmiş
geleneksel etyografik basketekim
Zamanlar" ise ^{günümüzün en gelişmiş}
biçimi olan ~~objektif~~ ^{günümüzün en gelişmiş} ~~teknolojik~~ ^{teknolojik} ~~sağduyu~~ ^{teknolojik} yola çıkarak,
Sanatsal müdahalelerle 'gençlikle-
sen' hatta zaman zaman elle gercek-
leştirilmiş ~~film~~ filmlerin de işin
içine katıldığı bir yaratma süre-
cinin ürünüdür.

Sayfalarda yer alan Radyo Sanatlarına ^{artık}
yasadıkları zaman ^{belirli}
Tandem yüzerin fotoğrafları onların ^{durumları}
biçimlerini yansıtan oturur, duruşları, ^{gözlük} kol
hareketleri jest ve mimikleri benim ^{ile} çocukluk
bellegimi düşünüyordu.